

ELEKTRONICKÁ EVIDENCE TRŽEB

Komplet ZDARMA:

365
servis

On-line
zákony

Aktuální znění zákona o evidenci tržeb
pro rok **2020** s komentářem změn
v praktickém kompletu
s aktualizacním servisem

9788081831140

e-tržby

E-book, bezplatná aktualizace:
Načtete QR a automaticky vygenerovanou
SMS odešlete na +420 739 866 871!
Nebo navštivte www.EvidenceTrzeb365.cz

SPV | SPOLEČNOSTI
PRO VÁS

**PRODEJ A ZAKLÁDÁNÍ
SPOLEČNOSTÍ ONLINE**

+420 775 588 338
www.spolecnostiprovas.cz

Založení s.r.o.
již za **9.900 Kč***

Ready-made a.s.
již za **49.900 Kč***

Ready-made s.r.o.
již za **12.900 Kč***

Ready-made SE
již za **49.900 Kč***

Poskytování sídel v Praze
již od **450 Kč*** měsíčně

*Uvedené ceny
nezahrnují DPH.

Zákon o evidenci tržeb s komentářem změn

Obsah

K posledním změnám zákona o evidenci tržeb

Strana **3**

Zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb

Strana **5**

V ceně publikace je jako bonus ZDARMA zahrnutý e-book v právním stavu k 1. 11. 2019, po každé změně a servis na společné servisní webové stránce www.DanoveZakony365.cz nebo www.EvidenceTrzeb365.cz. REGISTRACE K BONUSU: Zprávu *Aktualizace_EvidenceTrzeb20* zašlete na e-mail newsletter@newsletter.cz nebo jako SMS na číslo +420 739 866 871 nebo vyfotografujte mobilním telefonem QR kód na obálce a odešlete automaticky vygenerovanou SMS.

ZÁKON O EVIDENCI TRŽEB 2020 s komentářem změn. 1. vydání. E-book v pdf.

www.EvidenceTrzeb365.cz

© 2019 DonauMedia, s. r. o., Tallerova 4, Bratislava. Pište nám na e-mail: newsletter@newsletter.cz. Vyrobeno v EU.

ISBN 978-80-8183-114-0

Upozornění: Znění textů v této publikaci bylo prověřeno s veškerou dostupnou péčí, vydavatel ani prodejce však nepřebírají žádné záruky za eventuální škody vzniklé jejím použitím a neodpovídají tedy za to, pokud by na základě textů zveřejněných v této publikaci kdokoliv konal nebo se zdržel konání a v souvislosti s tím mu vznikla jakákoliv škoda materiální nebo nemateriální povahy. Jediným rozhodujícím zněním zákonů v případě pochybností a sporů jsou texty ve Sbírce zákonů. Autorská práva k této publikaci jsou předmětem ochrany podle zákonů ČR a SR a vykonává je výhradně vydavatel. Rozmnožování a šíření jakýmkoliv způsobem celku nebo části této publikace bez výslovného písemného svolení vydavatele je zakázáno. Nerespektování práv vydavatele může vést k soudnímu postihu včetně povinnosti náhrady škody.

V této publikaci byly použity materiály Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR a Ústavního soudu ČR.

SPV | SPOLEČNOSTI
PRO VÁS

**PRODEJ A ZAKLÁDÁNÍ
SPOLEČNOSTÍ ONLINE**

+420 775 588 338

www.spolecnostiprovas.cz

K poslední novele zákona o evidenci tržeb zákonem č. 256/2019 Sb.

Novela zákona č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb zákonem č. 256/2019 Sb. reagovala především na nález Ústavního soudu Pl. ÚS 26/16, který byl publikován ve Sbírce zákonů pod č. 8/2018 Sb., a zavedla zpět třetí a čtvrtou vlnu evidence. Upravila také některé praktické problémy vzniklé při uplatňování zákona. V následujícím textu přinášíme nejdůležitější souhrnné informace k novele podle jednotlivých tematických okruhů.

Územní působnost evidence tržeb

V zákoně o evidenci tržeb v předcházejícím znění nebyla upravena jeho územní působnost. V jeho § 3 bylo pouze stanoveno, že subjektem evidence tržeb je poplatník daně z příjmů fyzických osob nebo právnických osob (tedy jak daňový rezident České republiky, tak daňový nerezident) a předmětem evidence tržeb jsou evidované tržby poplatníka. Evidovaná tržba přitom musí zakládat rozhodný příjem definovaný v § 6 zákona o evidenci tržeb, tedy příjem ze samostatné činnosti, která je podnikáním (v případě poplatníků daně z příjmů fyzických osob) nebo z podnikání (v případě poplatníků daně z příjmů právnických osob), a to podle českého zákona o daních z příjmů. Z toho vyplývalo, že povinnosti evidence tržeb podléhaly všechny tržby, které poplatníkům zakládají rozhodný příjem bez ohledu na to, kde jsou uskutečněny. Povinnost evidovat tržby uskutečňované mimo území České republiky však není racionální z více důvodů. Byla tak zakládána nerovnost mezi poplatníky – daňovými rezidenty České republiky působícími v zahraničí, jejichž tržby uskutečňované v zahraničí jim zakládají příjem podle českého zákona o daních z příjmů a splňují tedy podmínky pro rozhodný příjem podle zákona o evidenci tržeb (viz dosavadní § 6 odst. 1) a jejich zahraničními konkurenty, neboť ti povinnost evidovat tržby uskutečněné mimo území České republiky podle českého zákona o evidenci tržeb zpravidla neměly (pokud by jim tyto tržby nezakládaly příjem podle českého zákona o daních z příjmů). Zároveň nebylo možné plnění evidenční povinnosti v zahraničí kontrolovat, neboť tuzemské orgány Finanční správy a Celní správy, nemohou vykonávat své pravomoci mimo území České republiky. Proto byla omezena územní působnost zákona o evidenci tržeb na území České republiky, tedy aby evidovanými tržbami byly pouze tržby uskutečněné na území České republiky. Tržby uskutečněné v zahraničí, a to jak daňovými rezidenty České republiky, tak daňovými nerezidenty, nebudou podléhat povinnosti evidence.

Evidence bezhotovostních plateb

Podle § 5 písm. b) zákona o evidenci tržeb ve znění před nálezem Ústavního soudu publikovaného pod č. 8/2018 Sb. splňovala formální náležitosti pro evidovanou platbu mimo jiné platba uskutečněná bezhotovostním převodem peněžních prostředků, k němuž dává příkaz plátce prostřednictvím příjemce, kterým je poplatník, který má tržbu evidovat. Tím se rozuměly zejména karetní transakce, ať už uskutečňované prostřednictvím debetní či kreditní karty, nebo prostřednictvím virtuální karty umístěné např. v mobilním telefonu. Nález Ústavního soudu toto ustanovení s účinností k 28. únoru 2018 zrušil, a to z důvodu, že tyto platby jsou snadno dohledatelné a správce daně si může podle § 57 odst. 3 daňového řádu od poskytovatele platebních služeb údaje o nich vyžádat. Tím byly z evidovaných tržeb vyloučeny tržby uskutečněné způsobem uvedeným ve zrušeném § 5 písm. b) zákona o evidenci tržeb. Písmena a) až d) v tomto paragrafu [včetně písmena b)] v původním znění se však ve spojení s písmenem e), které stanoví, že evidovanou tržbou je i platba, která je uskutečněna v jiné formě, která má charakter obdobný formám podle písmen a) až d), vztahovala také na platby pomocí elektronických peněženek, čipových karet, kupónů, voucherů a jiných obdobných instrumentů, v rámci kterých dochází nejdříve k jejich „nabití“ a následně k čerpání kreditu, který byl takto nabit. Z odůvodnění nálezu Ústavního soudu však nevyplývá, že Ústavní soud zamýšlel zrušit povinnost evidovat tržby i v těchto formách, a proto se i na tyto tržby po zrušení písmene b) evidenční povinnost vztahuje. I po zrušení písmene b) totiž jde stále o platby obdobné platbám podle písmen a), c) nebo d). Do písmena b) však z důvodů právní jistoty novela uvedla jako další formu platby, která splňuje formální náležitosti pro evidovanou tržbu, platbu prostřednictvím prostředků, které jsou určeny pouze k zaplacení zboží nebo služeb v prostorách využívaných vydavatelem prostředků nebo zboží nebo služeb úzce vymezenému okruhu dodavatelů anebo k zaplacení úzce vymezeného okruhu zboží nebo služeb.

Daňové identifikační číslo

Podle § 19 odst. 1 písm. a) zákona o evidenci tržeb je údajem o evidované tržbě zasílaným datovou zprávou daňové identifikační číslo poplatníka a podle § 19 odst. 2 písm. c) tohoto zákona je takovým údajem také daňové identifikační číslo poplatníka, který pověřil evidováním této tržby poplatníka, který tržbu eviduje. Podle § 20 odst. 1 písm. b) a odst. 2 zákona o evidenci tržeb ve znění před nálezem Ústavního soudu byl poplatník povinen uvádět tato daňová identifikační čísla také na účtence, kterou vystavoval tomu, od koho evidovaná tržba plyne. Ústavní soud k 28. únoru 2018 ustanovení § 20 odst. 1 písm. b) a odst. 2 zrušil z důvodu, že daňové identifikační číslo v některých případech (u fyzických osob) jako svou kmenovou část obsahuje rodné číslo poplatníka (tedy z důvodu ochrany osobních údajů). Daňové identifikační číslo se po datu účinnosti nálezu Ústavního soudu pouze zasílalo datovou zprávou správci daně s údaji o evidované tržbě a nebylo povinné toto číslo uvádět na vystavovaných účtenkách (nic to ovšem neměnilo na povinnosti uvádět daňové identifikační číslo např. na dokladech vystavovaných podle zákona o dani z přidané hodnoty). Aktuální novela stanoví, že povinnost uvádět na účtence daňové identifikační číslo se vztahuje pouze na případy, kdy toto číslo neobsahuje rodné číslo poplatníka. Povinnost uvádět daňové identifikační číslo tak bude nadále dopadat pouze na zahraniční fyzické osoby, kterým bylo přiděleno vlastní číslo plátce (nemají přiděleno rodné číslo), a na poplatníky daně z příjmů právnických osob.

Náběh 3. a 4. fáze evidence tržeb

Podle § 37 odst. 1 písm. b) a c) zákona o evidenci tržeb ve znění před nálezem Ústavního soudu Pl. ÚS 26/16 měly být tržby spadající do 3. fáze evidence tržeb evidovány od 1. března 2018 a tržby spadající do 4. fáze evidence tržeb od 1. června 2018. Ústavní soud zrušil k 28. únoru 2018 část ustanovení § 37 odst. 1 písm. b) a celé ustanovení § 37 odst. 1 písm. c). Prakticky tedy odložil náběh 3. a 4. fáze na neurčito, aby zabránil negativním vlivům plynoucím z nastoupení dalších fází v případě, že by povinnost uložená poplatníkům byla vzápětí zrušena, ať již na základě vyhodnocení dopadů regulace, nebo závěru o zbytečném zatížení poplatníků, popř. i samotného kontrolního systému. Novela stanoví, že tržby, které dosud nepodléhaly povinnosti evidence (obory zařazené do 3. a 4. fáze evidence tržeb), budou evidovány od 1. května 2020. Do první a druhé fáze byly zahrnuty tržby z činností NACE 55, 56, 45.1, 45.3, 45.4, 46 a 47. Do třetí a čtvrté fáze patří všechny ostatní obory.

Režimy evidence tržeb

Ustanovení § 18 zákona o evidenci tržeb upravuje samotný obsah a způsob plnění evidenční povinnosti. Jedná se o evidenci tržeb v běžném režimu, kdy nejpozději při uskutečnění evidované tržby je poplatník, který má tržbu evidovat, povinen zaslat správci daně datovou zprávou údaje o evidované tržbě a vystavit prostřednictvím pokladního zařízení účtenku tomu, od koho evidovaná tržba plyne. Povinnost provádět evidenci tržeb je tak založena na existenci stálého internetového spojení. V odůvodněných případech, kdy by striktní trvání na plnění evidenční povinnosti běžným způsobem zásadně ztěžovalo nebo znemožňovalo výkon podnikatelské činnosti, zákon v § 23 upravuje evidenční povinnost ve zjednodušeném režimu, který je poplatníkovi ve vztahu ke konkrétním tržbám umožněn ze zákona nebo na základě povolení správce daně podle § 11 zákona o evidenci tržeb. Zjednodušeným režimem není poplatník evidenční povinnosti zproštěn, dochází pouze k posunutí nejzazšího okamžiku, kdy musí dojít k odeslání datové zprávy s údaji o evidované tržbě, a to nejpozději do pěti dní od uskutečnění evidované tržby. Zjednodušený režim nezbavuje poplatníka povinnosti disponovat pokladním zařízením (pokladnou, tabletem, mobilem nebo jiným zařízením s příslušným softwarem) a jeho prostřednictvím evidovat tržby. V okamžiku uskutečnění evidované tržby musí být tržba zpracována v pokladním zařízení a vystavena účtenka tomu, od koho evidovaná tržba plyne. Mění se pouze okamžik odeslání zpracované informace o tržbě prostřednictvím datové zprávy s údaji o evidované tržbě správci daně. S cílem eliminovat nepřiměřenou zátěž elektronické evidence tržeb na skupinu nejmenších podnikatelů byla zavedena možnost papírové evidence na blocích číslovaných účtenek vydaných poplatníkovi správcem daně. Nejmenší podnikatelé tak sice nejsou zproštěni povinnosti evidovat tržby, ale nemusí mít stálé připojení k internetu a zasílat datové zprávy ke každé jednotlivé tržbě jako v případě evidence tržeb v běžném nebo zjednodušeném režimu. Evidence tržeb ve zvláštním režimu je možná pouze na základě povolení správce daně u drobných živnostníků či poplatníků, kteří podnikatelskou činnost vykonávají jako svou vedlejší činnost, resp. pro které je výkon této činnosti zdrojem občasného příjvůdělku. Požádat o zvláštní režim evidence tržeb mohou pouze fyzické osoby, které nejsou plátcí daně z přidané hodnoty, provozují podnikatelskou činnost s nejvýše dvěma zaměstnanci a současně výše jejich příjmů z tržeb, které jsou evidovanou tržbou, nepřekročily 600 000 Kč za poslední čtyři kalendářní čtvrtletí a není předpoklad, že to by takový limit překročily v následujících dvanácti kalendářních měsících. Z poplatníků daně z příjmů právnických osob mohou o povolení k evidování tržeb ve zvláštním režimu žádat pouze poskytovatelé zdravotních služeb, kteří přijímají úhrady za poskytování těchto služeb od zdravotních pojišťoven a to za stejných podmínek jako fyzické osoby. V rámci evidence tržeb ve zvláštním režimu je zachována povinnost:

- *vystavit účtenku* pro zákazníka nejpozději v okamžiku uskutečnění evidované tržby, přičemž se mění pouze forma a rozsah údajů uváděných na účtence, a nad rámec povinností uložených poplatníkům evidujícím tržby v běžném nebo zjednodušeném režimu se zakládá povinnost poplatníka uchovávat stejnopis vystavené účtenky pro kontrolní účely,
- *podat informace* o evidovaných tržbách správci daně, kdy poplatník namísto datové zprávy s údaji o evidované tržbě podá za každé čtvrtletí správci daně oznámení o tržbách evidovaných ve zvláštním režimu (do dvacátého dne po skončení daného kalendářního čtvrtletí na stanoveném formuláři v papírové nebo elektronické podobě),
- *provést storno* v případě, že se vrací evidovaná tržba nebo provádí její oprava, přičemž se mění pouze forma, storno se provede totožně jako evidování tržby ve zvláštním režimu, tj. vystavením účtenky z bloku účtenek s tím rozdílem, že celková částka tržby bude uvedena jako záporná,
- *oznámít správci daně* údaje o provozovnách,
- *umístit* na místě, kde se běžně uskutečňují evidované tržby, informační oznámení.

Poplatník evidující tržby ve zvláštním režimu není povinen podat žádost o autentizační údaje a nemusí generovat certifikát pro evidenci tržeb.

Tržby vyloučené z evidence tržeb

Výjimky z povinnosti evidence tržeb byly dosud uvedeny v § 12 zákona a v nařízení vlády č. 376/2017 Sb., o vyloučení některých tržeb z evidence tržeb, vydaném podle § 12 odst. 4 a § 37 odst. 3 zákona o evidenci tržeb. § 12 zákona o evidenci tržeb stanovil v odstavcích 1 a 2 písm. a) až h) subjekty, jejichž tržby nejsou evidovanými tržbami, bez ohledu na charakter činnosti, ze které plynou, a v odstavci 2 písm. i) a j) a odstavci 3 druhy tržeb, které nejsou evidovanými tržbami s ohledem na specifický charakter činnosti, ze které plynou. Nařízení vlády o vyloučení některých tržeb z evidence tržeb stanovilo jako další výjimky z evidence tržeb vynětí tržeb těžce zrakově postižených osob a tržeb z prodeje kaprů a jiných sladkovodních ryb v předvánočním období. Nařízení vlády o vyloučení některých tržeb z evidence tržeb pozbylo platnosti na základě nálezu Ústavního soudu uplynutím dne 31. prosince 2018, současně s tím bylo zrušeno zmocňovací ustanovení ke stanovení výjimek z evidence tržeb nařízením vlády podle § 12 odst. 4 a § 37 odst. 3 zákona (s odůvodněním, že výjimky musí stanovit přímo zákon na základě důkladného vyhodnocení dopadů evidenční povinnosti na povinné subjekty). Další výjimky z povinnosti evidence tržeb byly tedy novelou zavedeny přímo do zákona pro tržby, u nichž se až po přijetí zákona o evidenci tržeb ukázala evidence jako neproveditelná nebo neopodstatněná s ohledem na možnost správce daně získat relevantní data o tržbách dotčených poplatníků z jiných zdrojů a také pro tržby dosažované v konkrétně vyjmenovaných oborech sociální péče. Výjimky se týkají těžce zrakově postižených osob, předvánočního prodeje ryb, plateb za poskytování telekomunikačních a jiných služeb uskutečněných prostřednictvím veřejné mobilní sítě (stržením kreditu z předplacené karty za uskutečněná volání, zaslání zpráv a datové služby). Z evidence byly dále vyňaty tržby z hazardních her s ohledem na možnost získat relevantní data prostřednictvím Informačního systému provozování hazardních her. Vyňaty byly také tržby z obchodní letecké dopravy, protože ty jsou uskutečňovány přes globální distribuční systémy, do kterých není možné zabudovat systém pro evidování tržeb podle českého zákona o evidenci tržeb.

Poznámky k dalším novelizacím během roku 2020, opravy, doplňky

Průběžné informace o novelách jsou dostupné na servisní webové stránce <https://www.DanoveZakony365.cz>

Zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb

ve znění zákona č. 183/2017 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 8/2018 Sb. a zákona č. 256/2019 Sb.

Jaká vyznačení jsou v textu úplného znění:

- obyčejné černé písmo – text, který nebyl novelizován zákonem č. 256/2019 Sb.
- **tučné červené písmo** – text, který byl novelizován k 1. listopadu 2019 zákonem č. 256/2019 Sb.
- **tučné červené podtržené písmo** – text, který byl novelizován k 1. únoru 2020 zákonem č. 256/2019 Sb.
- **tučné červené ležaté písmo** – text, který byl novelizován k 1. květnu 2020 zákonem č. 256/2019 Sb.

ČÁST PRVNÍ ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon upravuje práva, povinnosti a postupy uplatňované při evidenci tržeb a postupy s nimi související.

§ 2

Výkon působnosti

- (1) Působnost podle tohoto zákona vykonávají orgány Finanční správy České republiky.
- (2) Působnost k prověřování plnění povinností při evidenci tržeb mají také orgány Celní správy České republiky.

ČÁST DRUHÁ EVIDENCE TRŽEB

HLAVA I

SUBJEKT A PŘEDMĚT EVIDENCE TRŽEB

§ 3

Určení subjektu a předmětu evidence tržeb

- (1) Subjektem evidence tržeb je poplatník
 - a) daně z příjmů fyzických osob a
 - b) daně z příjmů právnických osob.
- (2) Předmětem evidence tržeb jsou evidované tržby poplatníka **usku-**

Komentář novely § 3 odst. 2 ► Novelou byl zúžen okruh tržeb, které jsou předmětem evidence tržeb, na tržby uskutečněné na území České republiky. Omezení se v prvé řadě týká poplatníků, kteří jsou daňovými rezidenty České republiky. Podle předchozího textu zákona jim totiž povinnost evidovat tržbu vznikala s každým uskutečněním evidované tržby (vymezené v § 4 zákona o evidenci tržeb), a to jak na území České republiky, tak v zahraničí. Povinnost evidovat tržby uskutečněné v zahraničí však není racionální z více důvodů. Za prvé tato povinnost zakládala nerovnost mezi poplatníky – daňovými rezidenty České republiky působícími v zahraničí a jejich zahraničními konkurenty, neboť ti povinnosti evidovat tržby uskutečněné mimo Českou republiku podle českého zákona o evidenci tržeb nepodléhají; čeští poplatníci tak byli při působení na zahraničním trhu znevýhodněni. Za druhé nebylo ani reálné možné plnění evidenční povinnosti při uskutečňování tržeb v zahraničí kontrolovat, neboť orgány Finanční správy a Celní správy nemohou vykonávat své pravomoci mimo území České republiky. Co se týká daňových nerezidentů, vzhledem k tomu, že evidovanou tržbou je pouze tržba, která (vedle splnění formálních náležitostí podle § 5 zákona o evidenci tržeb) zakládá rozhodný příjem, kterým se rozumí příjem ze samostatné činnosti, která je podnikáním, pokud jde o poplatníka daně z příjmů fyzických osob, případně příjem z činnosti, která je podnikáním, pokud jde o poplatníka daně z příjmů právnických osob (tedy příjem podle českého zákona o daních z příjmů), byl okruh jejich tržeb, které podléhaly povinnosti evidence tržeb, již omezen i podle předchozího znění zákona. Podle § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4 zákona o daních z příjmů se totiž daňová povinnost daňových nerezidentů vztahuje pouze na příjmy ze zdrojů na území České republiky, přičemž příjmy ze zdrojů na území České republiky jsou vymezeny v § 22 zákona o daních z příjmů. Z tržeb za tyto příjmy potom jsou podle novely předmětem evidence tržeb pouze tržby uskutečněné na území České republiky. (Novela zákonem č. 256/2019 Sb., účinnost změny dnem 1. listopadu 2019)

Komentář novely § 5 písm. b) ► Nové znění § 5 písm. b) bylo upraveno v reakci na nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 26/16, kterým bylo toto písmeno zrušeno. Šlo o text „bezhotovostním převodem peněžních prostředků, k němuž dává příkaz plátce prostřednictvím příjemce, kterým je poplatník, který má tržbu evidovat.“ Ústavní soud zrušil toto ustanovení z důvodu nadbytečnosti evidovat tržby uskutečněné platební kartou, a to jak v kamenné provozovně poplatníka přes platební terminál, tak přes internet, neboť tyto platby jsou snadno dohledatelné na bankovním účtu a správce daně si může podle § 57 odst. 3 daňového řádu od poskytovatele platebních služeb údaje o nich vyžádat.

Písmena a) až d), tj. včetně písmena b) v původním znění, se však ve spojení s písmenem

tečněné na území České republiky.

HLAVA II EVIDOVANÁ TRŽBA

§ 4

Vymezení evidované tržby

- (1) Evidovanou tržbou je platba, která splňuje formální náležitosti pro evidovanou tržbu a která zakládá rozhodný příjem.
- (2) Evidovanou tržbou je také platba, která splňuje formální náležitosti pro evidovanou tržbu a je
 - a) určena k následnému čerpání nebo zúčtování, které zakládají rozhodný příjem, nebo
 - b) následným čerpáním nebo zúčtováním té platby, která zakládá rozhodný příjem.

§ 5

Formální náležitosti pro evidovanou tržbu

Formální náležitosti pro evidovanou tržbu splňuje platba poplatníkovi, která je uskutečněna

- a) v hotovosti,
- b) **prostřednictvím prostředků, které jsou určeny pouze k zaplacení zboží nebo služeb v prostorách využívaných vydavatelem prostředku nebo zboží nebo služeb úzce vymezeného okruhu dodavatelů anebo k zaplacení úzce vymezeného okru-**

e), které stanoví, že evidovanou tržbou je i platba, která je uskutečněna v jiné formě, která má charakter obdobný formám podle písmen a) až d), vztahovala také na platby pomocí elektronických peněženek, čipových karet, kupónů, voucherů a jiných obdobných instrumentů, v rámci kterých dochází nejdříve k jejich „nabití“ a následně k čerpání kreditu, který byl takto nabit. Z odůvodnění nálezu Ústavního soudu však nevyplývá, že by Ústavní soud zamýšlel zrušit povinnost evidovat tržby i v těchto formách, a proto se i na tyto tržby po zrušení písmene b) evidenční povinnost dále vztahovala (ve vazbě na ustanovení § 4 odst. 2 zákona). I po zrušení písmene b) totiž jde stále o platby obdobné platbám podle písmen a), c) nebo d).

Nicméně z hlediska právní jistoty bylo do zákona o evidenci tržeb vloženo nové písmeno b), které upravuje platby uskutečněné prostředky určenými pro platby v tzv. omezené síti. Dle písmene b) odpovídá § 3 odst. 3 písm. c) bod 4 zákona č. 370/2017 Sb., o platebním styku, který tyto omezené sítě vylučuje z definice platební služby. Prvním typem omezené sítě je případ, kdy prostředek je určen pouze k zaplacení zboží nebo služeb v prostorách vydavatele prostředku nebo úzce vymezenému okruhu dodavatelů. Dále může být omezená síť vymezena okruhem zboží a služeb, které lze pomocí daného prostředku zakoupit. Častá je i kombinace těchto typů (tj. omezený okruh dodavatelů a omezený okruh zboží nebo služeb). Příkladem je určitá tzv. předplacená karta, kterou vydalo obchodní centrum a se kterou lze hradit nákupy u všech obchodníků majících prodejnu v tomto centru. Z této karty jsou v čase nákupu zboží strhávány příslušné prostředky. Nelze však pod ní zahrnout případy, kdy obchodník vydá zákazníkovi kupon na konkrétní zboží nebo službu, které si zákazník později s tímto kuponem vyzvedne; při nákupu takového kuponu totiž nedochází k „nabití“ prostředků, ale k zaplacení kupní ceny. Následně vyzvednutí konkrétního zboží či čerpání služby nepředstavuje „čerpání“ kreditu, ale pouze odběr již zaplaceného zboží či služby. Dalším typickým příkladem takového prostředku jsou např. karty k čerpání sportovních služeb (např. „multisport“ karty), které umožňují pouze nákup sportovních služeb. I po novelizaci budou evidenci tržeb podléhat rovněž další platby obdobné platbám v omezené síti [a to podle písmene e)], jako jsou platby uskutečněné pomocí elektronických peněženek, čipových karet, kupónů, voucherů a jiných obdobných instrumentů, kterými se může platit pouze u toho, kdo je vydal. Jde typicky o případ, kdy vydavatel vydá prostředek, kterým lze hradit zboží nebo služby pouze u tohoto vydavatele, resp. v jeho provozovnách. Z výše uvedeného vyplývá, že na základě písmen b) a e) budou formální náležitosti splňovat jakékoli platby uskutečněné pomocí prostředků, jako jsou elektronické peněženky, čipové karty, kupóny, vouchery a jiné obdobné instrumenty, a to jak v tzv. omezené síti, tak u jednotlivého vydavatele. (Novela zákonem č. 256/2019 Sb., účinnost změny dnem 1. listopadu 2019)